

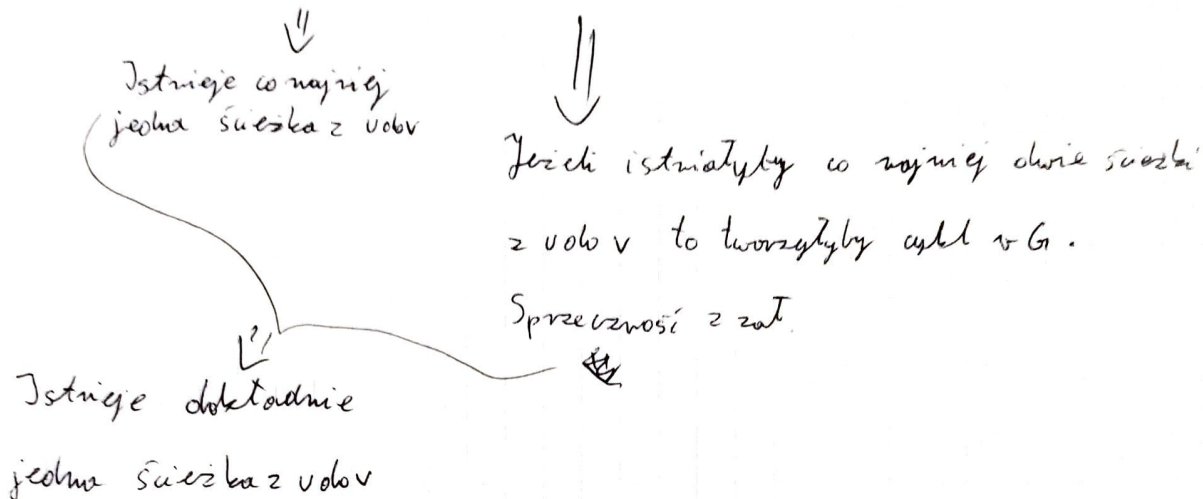
DFS

- 1 Pierwszy wierzchołek oznaczamy „1”, oznaczamy jako odwiedzony
- 2 Przechodzimy do jego sąsiada i oznaczamy „0”, oznaczamy jako odwiedzony
- 3 Sprawdzamy czy sąsiad jest odwiedzony
 - a) Tak ; sprawdzamy oznaczenie
 - a₁) ma takie samo oznaczenie („0”, „1”) - graf nie jest dwudzielny ^{bo sąsiad był nieparzystej długości} koniec
 - a₂) ma inne oznaczenie - wykonujemy dla niego punkt 3
 - b) Nie ; oznaczamy go inaczej (0 → 1, 1 → 0), jako odwiedzony i wykonujemy punkt 3
- 4 Jeżeli wierzchołek nie ma nieodwiedzonych sąsiadów wracamy rekurencyjnie
- 5 Jeżeli wszystkie wierzchołki są odwiedzone to graf jest dwudzielny

Jeżeli graf nie jest spójny należy zastosować algorytm dla wszystkich spójnych składowych

3 G jest drzewem $\Leftrightarrow \forall u,v \in G$ istnieje dokładnie jedna ścieżka między u,v

\Rightarrow Zat.: G jest drzewem $\Rightarrow G$ jest spójny, G nie ma cykli

\Leftarrow Zat.: $\forall u,v \in G$ istnieje dokładnie jedna ścieżka z u do v

- a) Skoro dla każdego $u,v \in G$ istnieje ścieżka to graf G jest spójny
- b) Skoro dla każdego $u,v \in G$ istnieje dokładnie jedna ścieżka je T , czarna
to G nie zawiera cykli

a) } $\Rightarrow G$ jest drzewem
b) }

Graf Q_k możemy podzielić na dwa zbiory:

P - wierzchołki zawierają parzystą liczbę \neq jedynek, jest to zbior, do P

N - wierzchołki zawierają nieparzystą liczbę jedynek, jest to zbior, do N

W Q_k wierzchołki są sąsiadujące gdy różnią się dokładnie jedną pozycją.

1° $u \in P$ wtedy wszyscy sąsiedzi u mają nieparzystą liczbę jedynek ponieważ mamy dwie możliwości. W u zamieniamy 0 na 1 lub 1 na 0 aby otrzymać sąsiada u ma $2n$ ($n \in \mathbb{N}$) jedynek a sąsiedzi $2n+1$ lub $2n-1$ więc należą do N

2° $u \in N$ wtedy wszyscy sąsiedzi u mają parzystą liczbę jedynek bo mamy dwie możliwości. W u zamieniamy 0 na 1 lub 1 na 0 aby otrzymać sąsiada. u ma $2n+1$ ($n \in \mathbb{N}$) ~~parzystą~~ jedynek więc jego sąsiedzi $2n$ lub $2n+2 = 2(n+1)$ czyli parzystą liczbę więc należą do P

8

Weźmy dwie maksymalne ścieżki w grafie G :

D_1 długości k

D_2 długości l

Załóżmy nie uprość że nie mają one wspólnego wierzchołka.

Weźmy dowolny wierzchołek $d_1 \in D_1$ i $d_2 \in D_2$.

Z d_1 do d_2 istnieje ścieżka długości co najmniej 1

Weźmy d_k - koniec ścieżki D_1 ~~o dłuższej (lub równej) długości od d_1~~
 bardziej oddalony od
 d_1 (lub równo oddalony)

Analogicznie weźmy d_l dla ścieżki D_2

Mamy zatem

$$\begin{array}{l} \text{długość} \\ \text{ścieżki} \end{array} \rightarrow |d_1 - d_k| \geq \left\lceil \frac{k}{2} \right\rceil$$

$$|d_2 - d_l| \geq \left\lceil \frac{l}{2} \right\rceil$$

Wtedy ścieżka z d_k do d_l ma długość $\left\lceil \frac{k}{2} \right\rceil + \left\lceil \frac{l}{2} \right\rceil + 1 = m$

Wiadomo, że $m \geq \min(k, l)$

Mamy sprzeczność bo k, l to maksymalne ścieżki w G

Więc D_1 i D_2 mają wspólny wierzchołek

9

Pokazujemy, że gdy G nie jest spójny to \bar{G} jest

Wzamy dowolne wierzchołki $u, v \in V$ i rozpatrzmy przypadki

1° u, v należą do tej samej spójnej składowej z G

skoro G nie jest spójny to

istnieje inna spójna składowa

Zauważymy, że w najpierw jeden wierzchołek w

Wtedy $\{u, v\} \in E \Rightarrow \{u, v\} \notin E'$

Ale $(\{u, w\} \in E \Rightarrow \{u, w\} \in E') \wedge (\{v, w\} \in E \Rightarrow \{v, w\} \in E')$

Więc istnieje ścieżka u, w, v w \bar{G} więc \bar{G} jest spójny

2° u, v należą do różnych spójnych składowych z G

Wtedy $\{u, v\} \notin E \Rightarrow \{u, v\} \in E'$

Więc \bar{G} jest spójny

Czyli jeżeli G nie jest spójny to \bar{G} jest

Dowód twierdzenia: jeżeli \bar{G} nie jest spójny to G jest jest analogiczny
gdyż ~~zatem~~ założenia czynimy wobec \bar{G} a wnioski dla G